tulle ial pallesse, waid úksipainis' senna kohta, kus neid pannakse. Jubba selle pár-rast peaksid keik ued rubbid laskma panna, et siis need sured rubbid palle nággo ei teota.

Ka útles arst, tullewad suurde rubbi-dest paised, ja mu haigussed, mis inni-mest kurtiks, pimmedaks, jallotumaks, kuiwa-tóbbiseks ja mitmesuggusel wisil wiggaseks teggewad. Wata, armas Mart, útles temma, siin kúllas on úks pimmedaks, ja úks teine jallust wiggaseks sanud suurde rubbide lábbi; ennam ei náe sinna núúd kúl mitte. Agga mo iure tullewad keik need, kes suurde rubbidest tób-biseks ja wiggaseks sanud. Oh paljo on nisuggused nende seas, kennej haigust úkski arst ei woi parrandada, ja kes pár-rast, kui neil sured rubbid olnud, hádda-lissel wisil siin ilmas ellawad. Wimaks surrewad nemmad siiski ni sugguses hai-gusses árra, mis nad suurde rubbidest sa-nud, et kúl nemmad mótlesid sel aial en-nast hopis terwed ollewad, kui sured rub-bid neist lahkusid. Oh, kui paljo par-remad on se wasto need ued rubbid! Need ei tegi mitte innimest haigeks, ja ei játta pimmedust, wiggadust, egga tóbbe ennese párra, ning peálegi ei olle úkski neist mitto tuhhat innimestest árrasurnud, kes ennestele ued rúbbid lassid panna.

Sa olleksid jo siis wágga rummal, ar-mas Mart, útles se arst, kui sa wóttaksid úhte asja pólgada, mis lábbi so laste ken-na palle nággo, nende terwis ja nende ella-minne woib kinnitud ja hoitud sada.

Mótle agga, kui wágga rasket kostmist sinna úks kord Jummala ees ennese peále siis kogaud, kui sa holetumal wisil ommad lapsed lassed wiggaseks minna, ehk war-rakul úhhes haigusses surra, mis sa olleksid woind neist árra hoida. Ja mis lábbi